

5 adolescents ens expliquen la seva experiència amb el bullying

Aquest dijous, 2 de maig, és el Dia Internacional Contra l'Assetjament Escolar. És per això, que hem recollit algunes de les experiències sobre assetjament que ens vau fer arribar anònimament. D'aquesta manera volem donar visibilitat a aquesta problemàtica i ajudar les persones que també es troben en aquesta situació.

```
[playbuzz](function(d,s,id){var js,fjs=d.getElementsByTagName(s)[0];if(d.getElementById(id))return;js=d.createElement(s);js.id=id;d.js.src='https://embed.playbuzz.com/sdk.js';fjs.parentNode.insertBefore(js,fjs);}(document,'script','playbuzz-sdk'));
```

[/playbuzz]

Versió sense playbuzz

Noia, 18 anys

Quan anava a 5è de primària vaig canviar d'escola. El primer any vaig passar-ho molt bé, però el següent dos nois de classe als quals no feia massa cas (els típics que es creuen graciosos) van començar a fer-me la vida impossible: m'insultaven, em criticaven a cada hora per tot el que feia, es burlaven de mi, del meu físic. Van arribar a convèncer tots els nois de classe per seguir-los en el seu joc d'amagar la vida. Van aconseguir que arribés cada dia a casa plorant. Ho vaig parlar amb la tutora, ho va empitjorar. Fins que vaig decidir plantar cara i en començar l'ESO van veure que ja no era la mateixa nena insegura de primària. Encara que ara, després de 7 anys, encara

tinc inseguretats que em van sorgir a llavors.

Noi, 13 anys

A mi em van fer bullying de 1r fins a 4t de primària i vaig patir molt. A primer i segon se'n reien de mi, em picaven, m'insultaven a classe... La meva mare em va dir que ho expliqués a la professora però ella va sudar literalment i deia que era un mentider. Després de 2n va venir 3r, quan uns altres nens em feien el mateix... Si us plau qualsevol persona que veieu que pateix ajudeu-la i no sudeu.

Noia, 16 anys

Sé que fa molt temps d'això però encara així penso que és important compartir-ho. Quan tan sols anava a 3r de primària, 8 o 9 anys, vaig patir bullying. Les nenes m'ignoraven o no em deixaven jugar amb elles, fugien de mi quan em veien i quan les tocava feien com si tingués una malaltia i se l'anaven passant en plan La Peste. Fins i tot un dia em van convidar a un aniversari només per acorralar-me i burlar-se tots junts de mi, tancada a una habitació. 8-9 anys, costa de creure. Vaig canviar-me d'escola perquè no ho podia suportar. Allà vaig ser molt feliç la veritat.

Noia, 15 anys

Quan feia 4t de primària, una nena va manipular la meva millor amiga. Ella ho sabia tot sobre mi, i a més, jo era molt oberta. El cas és que la meva "millor amiga" em feia bullying (insultava, feria els meus sentiments...) quan hi havia l'altra nena. Quan no hi era, tot era normal... Jo no entenia què passava, vaig deixar de jugar amb molta gent i a jocs que m'encantaven, i més d'un cop anava a altres racons del pati per escapar (i en un d'aquells vaig "conèixer" la meva millor amiga). Si no arriba a ser perquè ma germana va veure que alguna cosa em passava, i va xerrar-ho als pares, segurament hauria estat més temps patint-lo.

Noi, 15 anys

Al col·legi vaig patir bullying, no només un maltractament psicològic sinó que va arribar a ser físic. No sé si era perquè potser era el dèbil o el "maricon" (com ells deien). Tothom ho veia, però cap persona va donar la cara. El problema no es troba en la víctima, que ha de ser encara més forta, sinó en l'agressor. Això no ho he explicat a gaire gent perquè em sembla molt íntim. És una pena que la gran majoria dels records de la meva infància siguin dolents. Si us plau si veieu bullying, denuncieu-lo.